

Αγαπητή Σύνταξη,
Ο Αυστραλός πατέρας και η “μεγαλοφυχία” του συγκίνησε τον ελληνικό λαό. Σίγουρα σε μία χώρα αφημένη στο έλεος του θεού αυτό θα έκανε μεγάλη εντύπωση. Αλλά ο πατέρας αυτός όμως δεν είναι ούτε ουρανοκατέβατος ούτε τυχαίος. Είναι προϊόν μιας κοινωνίας όπου η πολιτεία σέβεται τον πολίτη και ο πολίτης σέβεται τον εαυτό του και τους συμπολίτες του. Είναι προϊόν μιας χώρας όπου υπάρχει τιμωρία και δικαιοσύνη. Είναι ένας άνθρωπος που αποδίδει το ατυχές γεγονός στην “κακιά στιγμή” γιατί δεν μπορεί να φανταστεί καν όλο τον σάπιο μηχανισμό που ευθύνεται για τον άδικο χαμό του παιδιού του.

Κι αυτό γιατί ζει σε μια κοινωνία που, ναι μεν δεν έχει Παρθενώνα, αλλά έχει πολιτισμό. Σε μια κοινωνία όπου οι αρχές δεν αποτελούν διακοσμητικό στοιχείο, όπου ο δημόσιος υπάλληλος πιάνει θέση αξιοκρατικά και είναι υπεύθυνος και υπόλογος (και, άκουσον άκουσον, εξυπηρετεί πρόθυμα το κοινό!), όπου υπάρχουν νόμοι που εφαρμόζονται, όπου η διαφθορά και η αουδοσία του κράτους δεν βγάζουν μάτι, όπου τα καμμένα δάση αναδασώνονται και ΠΟΤΕ δεν κόβονται οικόπεδα, όπου υπάρχει μια ευ-

γένεια και ένα ήθος που είναι εμφανές σε κάθε δήλωση αυτού του άμοιρου πατέρα.

Θάθελα να επισημάνω στον ελληνικό λαό ότι ο άνθρωπος αυτός δεν αποτελεί εξαίρεση εδώ στην Αυστραλία και δεν θάπρεπε να αποτελέσει εξαίρεση σε κανένα μέρος του

έδωσε την εντύπωση μιας χώρας σε εμφύλιο πόλεμο. Από πού να αρχίσω; Τα ξέρετε καλύτερα από μένα.

Ένα μόνο θα αναφέρω που στον Έλληνα θα ακουστεί ασήμαντο αλλά για μένα ήταν τρομακτικό. Σε μία έξοδο συγγενούς μου στην Αθήνα παρήγγειλε ένα ποτό (τζιν με τόνικ).

μια γνωστή μου ένιωθε παράλυση στα πόδια της επί δύο μέρες από “μπόμπα”. Το θέμα μου είναι ότι το (συνήθες όπως προκύπτει) φαινόμενο του νοθευμένου ποτού στην Ελλάδα αποτελεί εγκληματική πράξη. Παίζουν με την υγεία και τη ζωή μας! Και κανείς δεν θα ήταν υπεύθυνος αν πάθεις κάτι σοβαρό!

Λυπήθηκα ειλικρινά τον Έλληνα που αντιμετωπίζει καθημερινά αυτή την κατάσταση. Αλλά σ' αυτόν ρίχνω ευθύνες που τα ζει στο πετσί του και πάλι αυτούς ψηφίζει... Λένε ότι έχουμε τη κυβέρνηση που μας αξίζει...

Με εκτίμηση,
Μαρία Λώμη
Σύδνεν
Αυστραλία

Πολιτισμός χωρίς Παρθενώνα

κόσμου. Έτσι θάπρεπε να είμαστε όλοι οι άνθρωποι. Αλλά πώς μπορεί να επιτευχθεί αυτό όταν το κράτος το ίδιο είναι εχθρός σου;

Όταν επέστρεψα πρόσφατα από τετραήμερη διαμονή στην Αθήνα αισθάνθηκα ασφάλεια και ανακούφιση που βρισκόμουν πάλι στην ανθρωπιά του Σύδνευ. Η Ελλάδα μου

Ένα ποτό μόνο ήπια. Τρόμαξε να ξημερώσει, είχε τρομερό πονοκέφαλο και ζαλάδες που σωριαζόταν. Ένα 24ωρο δεν μπορούσε να σηκωθεί από το κρεβάτι. Όπως μού είπε “μπόμπα μου έβαλαν”. “Τι είναι αυτό;” ρώτησα με την άγνοια και την αγαθοσύνη που χαρακτηρίζει όσους ζούνε σε πολιτισμένες χώρες. Άλλη

Μητέρα πονεμένη Κύπρο μας η γη είναι δική μας

Μάνα στενάξεις στο ζυγό μουντό προβάλλει το φεγγάρι δεν βλέπω τελειωμό ούτε της λευτεριάς τη χάρη.

Σίδερα σου φόρεσαν βαργιά πήρανε το βιος σου μαύρη σε πλάκωσε σκλαβιά έρμαιον, χρόνια το χωργιό σου.

Βάρβαρη και άπονη η τουρκιά ρίζες άπλωσε βαθιές χαμένη, ζητάς λευτεριά μεγάλες σ' άνοιξαν πληγές.

Δεν υπάρχει πια παρηγοριά χάνονται οι ελπίδες λεβέντες αρπάχτε τα σπαθιά και όχι, δύο πατρίδες.

Η γη είναι δική μας με αίματα προγόνων βαμμένη σ' αυτή να δώσουμε τη ζωή μας μάνα, χιλιοβασανισμένη.

Χρόνια στον ίδιο το ζυγό υποσχέσεις κι ειρωνείες αίμα κρατώ ελληνικό φωτιά στις τούρκικες μαντίες.

Το παραμύθι είναι παλιό φήμωσαν την μάνα Ελλάδα τετρακόσια χρόνια σκλαβιά άργησε, αλλά έγινε το θαύμα.

Όρκο γονατιστά στην Παναγιά για μια ποθητή ελευθερία δροσιά τα δάκρυα τα καυτά

παλιά, ν' ανθήσουν μεγαλεία.

Των προγόνων δώρο θεϊκό η γη είναι δική μας όλοι στον ίδιο τον βωμό θυσία, τη ζωή μας.

Βαρύ σου φόρεσαν καλκά σου πήρανε τα παιδιά σου σου στέρησαν την λευτεριά και ζεις τη συμφορά σου.

Το πράγμα τράβηξε μακριά καιρός να ενωθούμε ντουφέκι να πάρουμε και σπαθιά στη μάχη όλοι να μπούμε.

Η γη είναι δική μας δεν υπάρχει χωρισμός μεγάλωσε πια η πληγή μας ο θάνατος είναι γιατρός.

Καθήκον
Ιερό

Από Ι.Γ. Βασιλείου

